

laeti muist kattega kinni, et rahwas ei sa-
tud temma kosutamist tunda, muist seggati
temma pühhad õppetussed nenda ärra, et
neist jo hingele kahjo sai karta.

Peäle keif hakkas usokulutajatte meel
kaste ilmalikko asjo wahtima, suurt ilma-
likko wallitsust, wägge, au ja riklust püh-
ma, ja se siggitas pitka peäle paljo kahjo
keige Kristusse seadussele ja kogodussele.
Woeti Jummalä nimmel paljo wäggiwalde
set tööd ette, seadeti paljo seggast asja kog-
odusse ning kuletati mitto wastakäsa san-
na, mis koggone mitte pühhas kirjast ep
olnud leida, waid aiwa ahnusse ja kawwa-
lusse pärrast iure kaswatati. Olli sepärrast
paljo kaebdust ja kurtamist kuulda keif is ris-
tirahwa rikides, agga ei tohtind legi sanna
lausuda, sest Roma linna surel piiskoppil,
kes ka paawsti ninime kannab, olli liigsuur
woimus käes, et isegi kunningatte ja Keis-
ritte üle wallitsejaks ennast olli tõstnud. Ei
tohtind legi kunningasse sanna lausuda,

muudo paawst kohhe tedda rigist lahti teggi,
ja kelas rigirahwas temma sanna kuulmast;
paljo ennam olli ükslasel õppetajal hädä
karta, kui julges pühha kirja sanna peäle
toetada ja ühhe sanna teist wisi selletada,
kui kiriko wallitsejad Roma linnas ei
kästnud. Reid waggaid mehhi, kes jum-
malakartusse julgesid suud lahti tehha, wisi-
sati wangi, wangis pinati hirmsa nou ja
riistadega ja ennamist wiimselt ellusalt tul-
lega põlletati ärra, nenda kui ka Johann
Husile tehti, kes üks wagga ja laitmatta
kiriko:õppetaja olli ja kelle peäle 1414mal
aastal tullesurma moisteti. Saddy aastat
pärrast tedda ellas Martin Luthers, kes
Saksamaal Wittenbergi linnas kiriko:ning
surekoli õppetaja olli, ja kes pühha kirja
tohtri nimme kandis. Tohter ep olle mitte
ükspäinis sesuggune ammetmees, kes oskab
haigust arstida, waid se samma laddina kelle
nimmi rahhendab hästi õppetud meest, kel
keif sedda rundmist ja tarkust käes, mis